

Empat valuós per anar sumant

Partit igualat entre dos equips que, abans de començar el matx, es veien amb la capacitat de guanyar però que, en els últims minuts, van acabar donant per bo el punt aconseguit. El Deportivo Leganés i el Girona arribaven amb dinàmiques molt similars i després de sumar dues derrotes seguides el que més els interessava era poder tornar a sumar punts a la classificació. Tots dos equips van competir, van posar-hi intensitat i molta lluita, sobretot al centre del camp, on els era molt difícil pensar i executar amb precisió.

El plantejament inicial. Després de dues jornades seguides sense victòria i sense poder marcar va fer molt bé Pablo Machín de modificar la disposició d'atac sortint amb Cristian Stuani i Olarenwaju Kayode [<http://www.diaridegirona.cat/tags/larry-kayode.html>] junts. D'entrada el sacrificat va ser Portu però li calien alternatives ofensives als gironins per mirar de sorprendre el seu rival. L'opció també era bona si tenim present que els madrilenyis juguen amb la defensa molt avançada. L'entrenador gironí va col·locar a la davantera dos futbolistes de perfil diferent. Per poder atacar el sistema de joc era 1-3-4-1-2, en el moment de defensar i segons estava la posició de la pilota el sistema es convertia la majoria de vegades en un 1-3-4-1-1, de fet poca variació hi havia amb el posicionament tàctic d'altres partits, però si canviava quan els carrilers havien de recular en la seva posició per ajudar a la línia defensiva. Per contra Asier Garitano va jugar com té acostumat el seu equip; per defensar el sistema era 1-4-3-3, a l'hora de pressionar, i 1-4-1-4-1 per replegar i ajuntar línies buscant superioritats o igualtats al mig del camp, ofensivament l'equip es desplegava avançant les bandes amb un 1-4-3-3. Utilitzava la pressió alta per condicionar el joc del seu adversari i obligar-lo a desplaçar en llarg en l'inici del joc. En poques ocasions va poder sortir el Girona amb pilota controlada, per aquest motiu la gran majoria de passades en llarg quedaven dividides i era molt difícil tenir el control del partit. Per als locals Rubèn Pérez de pivot davant dels centrals fa fer molt bon partit, va estar bé tàcticament donant equilibri atac-defensa i amb bon criteri a l'hora de jugar. Quan el Leganés avançava posicions per fer saltar els seus homes a la pressió es creaven espais darrere els seus centrals, la millor ocasió del partit es va generar en una bona connexió entre els dos davanterers visitants, Cristian Stuani sol davant Iván Cuellar va enviar la pilota fora. Pensava ràpid l'entrenador del Girona per poder sorprendre, a la primera part va ordenar durant uns minuts uns canvis de posició als seus jugadors i l'equip es va situar en un 1-4-5-1; defensa de quatre amb Muniesa de lateral esquerra, Mojica avançava la posició per jugar de banda, Stuani anava a la banda dreta i Kayode es quedava sol en punta. Tot i així el Girona va tornar a sortir a la segona part amb el plantejament inicial tornant a ajuntar Stuani i Kayode com a davanterers.

Bon treball defensiu. L'entrenador del Leganés sabia com podia fer mal a l'hora d'atacar i buscar els espais a la defensa del Girona. A les bandes Szymanowsky i Pires buscaven treure de zona Mojica i Maffeo [<http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-maffeo.html>], apareixien després jugadors de zona interior com Eraso o bé el moviment del davanter centre Beauvue. Aquest va mostrar molta mobilitat i constantment realitzava canvis de posició amb els seus companys per poder desordenar la defensa contrària. Ahir Juanpe i sobretot Pedro Alcalà van estar molt segurs en defensa i a la segona part el canvi de Muniesa per Bernardo Espinosa encara va donar més consistència. Ja havia avançat Pablo Machín que un dels objectius en el partit d'ahir era no encaixar, defensar dona la possibilitat d'anar sumant.

Van arribar les ocasions de gol. Stuari [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuari.html] en els primers minuts ja va disposar d'una bona rematada de cap després d'una centrada de molta qualitat tècnica de Borja Garcia. Kayode li va deixar l'assistència en la més clara del partit i a la segona part Juanpe va enviar una pilota al travesser després d'una bona rematada de cap en una acció de córner. Ara la sensació és que després de tres partits sense marcar a l'equip li falta gol, està clar que aquest és un handicap però si es generen accions de perill i es busquen alternatives per poder atacar aquesta dinàmica canviarà. Ahir va faltar continuïtat en el joc, es perdia la pilota amb massa facilitat, faltava control i més possessió per part dels futbolistes gironins. Tampoc hi havia possibilitats de sortir al contraatac, ja que quan hi havia l'espai per córrer les passades no eren prou precises.

A descansar pensant en dissabte. La setmana és dura, l'equip ha jugat dos partits en quatre dies i dissabte arriba a Montilivi el Barça. Davant les dificultats que tindrà el Girona per poder treure una victòria a la propera jornada era necessari puntuar ahir a Butarque. La Lliga que juguen ara els gironins és la d'ahir, contra els d'Ernesto Valverde hi ha en joc els mateixos tres punts de sempre però al final el més probable és que el rival directe sigui el Leganés. Toca recuperar forces, descansar bé i preparar-se per a un partit il·lusionant per als seguidors però dur per als futbolistes.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/21/empat-valuos-sumant/868658.html?utm_source=rss